

Súd: Okresný súd Trnava  
Spisová značka: 11P/94/2017  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2117222828  
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 01. 2018  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Pribulová  
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2018:2117222828.1

## ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava samosudkyňou JUDr. Zuzanou Pribulovou v právnej veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: Y. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom u matky, v konaní zastúpená procesným opatrovníkom: B. práce, sociálnych vecí a rodiny C., dieťa rodičov - matka: D. H., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom V. U. XXXX/XX, Y., zastúpená: Mgr. Peter Kupka, advokát, Hlavná 23, Trnava, a otec: S. V. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom J. XD, Y., zastúpený: JUDr. Denisa Jánošíková, advokátka, Klincová 35, Bratislava, o návrhu otca na uloženie výchovného opatrenia a uloženie informačnej povinnosti matke, takto

### rozhodol:

I. Súd u k l a d á matke a otcovi výchovné opatrenie spočívajúce v povinnosti podrobiť sa sociálnemu a psychologickému poradenstvu poskytovanému im akreditovaným subjektom Y. o.z., IČO: XX XXX XXX, X. XX, XXX XX N., a to v počte 20 konzultácií v intervaloch, termínoch a na mieste podľa určenia daného subjektu, s účinnosťou od právoplatnosti tohto rozsudku, za účelom zlepšenia vzájomnej komunikácie medzi rodičmi ohľadom výchovy a starostlivosti o maloletú Y., zlepšenia vzájomného rešpektovania sa v roli rodiča maloletej a usmernenia rodičov ohľadom ich spoločnej zodpovednosti za výchovu a vývin maloletej.

II. Návrh otca na uloženie informačnej povinnosti matke sa z a m i e t a .

III. Žiaden z účastníkov n e m á nárok na náhradu trov konania.

### o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Trnava rozsudkom č.k. 11P/20/2015-395 zo dňa 15.11.2016 konanie o návrhu otca na zverenie maloletej do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov zastavil (výrok I.), zvýšil výživné otca na maloletú (výrok II.), určil nedoplatok na zročnom výživnom (výrok III.), upravil styk otca s maloletou (výrok IV.), zmenil skoršie rozsudky (výrok V.), uložil matke a otcovi výchovné opatrenie spočívajúce v povinnosti podrobiť sa psychologickému poradenstvu a absolvovať 20 konzultácií so psychológom v intervaloch podľa jeho určenia na Referáte poradensko-psychologických služieb Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Y. s účinnosťou od právoplatnosti tohto rozsudku, za účelom zlepšenia vzájomnej komunikácie medzi rodičmi ohľadom výchovy a starostlivosti o maloletú, zlepšenia vzájomného rešpektovania sa v roli rodiča maloletej, usmernenia rodičov ohľadom ich spoločnej zodpovednosti za výchovu a vývin maloletej (výrok VI.), uložil rodičom povinnosť zaplatiť náhradu trov konania štátu (výroky VII. a VIII.), a rozhodol o náhrade trov konania (výrok IX.).

2. Krajský súd v Trnave, rozhodujúci o odvolaniach účastníkov, rozsudkom č.k. 11CoP/106/2017-550 zo dňa 12.07.017 predmetný rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých častiach zvýšenia výživného, nedoplatku na zročnom výživnom, styku otca s maloletou, náhrade trov konania štátu a náhrade trov konania účastníkov potvrdil a v napadnutej časti uloženia výchovného opatrenia rozsudok zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie. Zároveň uložil tunajšiemu súdu, aby v spolupráci s procesným opatrovníkom

zistil možnosť realizácie výchovného opatrenia prostredníctvom iného špecializovaného zariadenia, kde by bol väčší predpoklad jeho rešpektovania zo strany rodičov, a teda aj väčší predpoklad dosiahnutia jeho účelu.

3. Predmetom konania zostalo rozhodnúť o návrhu otca zo dňa 15.07.2016 na uloženie výchovného opatrenia, ktorý návrh bol uznesením č.k. 11P/20/2015-639 zo dňa 20.11.2017 vylúčený na samostatné konanie z dôvodu potreby predložiť spis sp.zn. 11P/20/2015 na NSSR na rozhodnutie o dovolaní otca proti rozsudku odvolacieho súdu. Návrh otca sa po vylúčení vedie pod sp.zn. 11P/94/2017. Okrem toho sa predmetom konania stal aj návrh otca obsiahnutý v podaní otca zo dňa 10.01.2018, aby súd uložil matke povinnosť písomne informovať otca ako aj kolíznu opatrovníčku počas celej doby trvania výchovného opatrenia pravidelne v 2-týždenných intervaloch o vykonaných telesných cvičeniach s maloletou (za uplynulých 14 dní) a plánovaných telesných cvičeniach s maloletou (pre nadchádzajúcich 14 dní).

4. V návrhu na uloženie výchovného opatrenia zo dňa 15.07.2016 otec navrhol, aby súd uložil obom rodičom povinnosť podrobiť sa odbornému poradenstvu - psychologickému poradenstvu jedenkrát týždenne v rozsahu min. 1 hodiny v trvaní jedného roka od nariadenia s cieľom zlepšiť vzájomnú komunikáciu rodičov, pričom by sa realizovalo na Referáte psychologicko-poradenských služieb Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v Y., pričom návrh odôvodnil poukazom na stranu 31 a stranu 8 znaleckého posudku. V rámci odvolacieho konania otec zotrval na návrhu na uloženie výchovného opatrenia obom rodičom s tým, že žiadal o sociálne poradenstvo spočívajúce v zistení rozsahu narušenia rodičovských vzťahov, na zistenie príčin ich vzniku, na poskytnutie informácií o možnostiach riešenia problémov medzi rodičmi a na usmernenie rodičov pri výkone rodičovských práv a povinností, ktoré by sa realizovalo na pôde ÚPSVaR Y.. V priebehu konania otec navrhol, aby sa uvedené výchovné opatrenie realizovalo prostredníctvom akreditovaného subjektu Y. o.z., N..

5. Matka s uložením výchovného opatrenia nesúhlasila, mala za to, že by bolo neefektívne, nakoľko už predchádzajúce neodkladné opatrenie bolo neúspešné, pretože komunikácia medzi rodičmi sa neobnovila. Poukazovala na stranu 3 vyjadrenia občianskeho združenia na Y. z č.l. 163 spisu, že je ťažké pre nich sa jednoznačne vyjadriť, či by realizácia výchovného opatrenia v ich občianskom združení mala iný výsledok ako tie opatrenia, ktoré už boli uložené a vykonané v minulosti. Výchovné opatrenie matka považuje za kontraproduktívne, miňajúce sa účelu, aj cez iné subjekty považuje za úplne zbytočné, extrémne stresujúce pre ňu, za procesne nevhodné a v rozpore so záujmami maloletej. Poukazuje na bod 26. rozhodnutia Krajského súdu v Trnave a má za to, že pri súčasných dostupných možnostiach aj iných odborných poradenstiev mimo sociálneho poradenstva by také výchovné opatrenie opätovne neplnilo svoj účel. Výchovné opatrenie v tejto veci neplnilo aj po predchádzajúcich skúsenostiach svoj účel, nepriamo zasahovalo do zárobkových možností matky maloletej. Matka podotýka, že znalecký posudok, ktorý by mal byť podkladom k výchovnému opatreniu je už neprimerane starý. Navrhla, aby návrh otca bol zamietnutý. K informačnej povinnosti matka uviedla, že nevidí žiadny relevantný dôvod, ktorý by vyplýval z obsahu spisového materiálu alebo samotného skutkového stavu, ktorý by odôvodňoval, aby bola súdom uložená takáto povinnosť.

6. Procesný opatrovník odporúčal uloženie výchovného opatrenia, ale s tým, aby sa nerealizovalo na Referáte poradensko-psychologických služieb ich Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny, ale buď iného úradu, alternatívne v inom špecializovanom zariadení, nakoľko na ich referáte poradensko-psychologických služieb pracujú dvaja psychológovia, pričom S. S. N. spolupracoval s rodičmi maloletej v apríli a máji 2015 a zo strany otca bola na neho podaná písomná sťažnosť, čo je kontraindikáciou ďalšej poradenskej spolupráce a S. Z. I. spolupracovala s rodičmi v období september až november 2016 a vo svojej správe konštatovala, že nie je možné pokračovanie jej spolupráce s rodičmi, nakoľko sa nepodarilo vytvoriť s rodičmi (najmä s otcom) primeraný kontakt založený na vzájomnom rešpekte a dôvere a tiež spoločný kontakt psychologického poradenstva. Procesný opatrovník považoval nariadenie výchovného opatrenia v zmysle záverov znaleckého posudku, ako aj s poukazom na spoluprácu a komunikáciu s rodičmi dieťaťa za nevyhnutné, ale malo by ísť o odborné poradenstvo zamerané na zlepšenie vzájomnej komunikácie medzi rodičmi, rešpektovanie druhého rodiča, pretože rodičia majú rozdielny názor na výchovu dieťaťa. Procesný opatrovník uviedol, že pokiaľ ide o komunikáciu medzi rodičmi, rodičia komunikujú prostredníctvom tretej osoby, čo je neobvyklé. Iní rodičia, aj keď sa pohádajú, komunikujú medzi sebou, pričom rodičia z tohto konania tak nekomunikujú. Matka je aj prístupná na nejakú dohodu po objasnení si situácie, otec však do toho vstúpi, ani ich nenechá dopovedať, nátlakovým spôsobom

si presadzuje svoje názory a požiadavky, sociálne poradenstvo na ÚPSVaR nevedie k ničomu. Matka u nich na oddelení komunikovala len cez procesného opatrovníka. Procesný opatrovník ďalej uviedol, že na odporúčenie ich psychologičky Mgr. Šleškovej, ktorá odporučila psychológa s dlhoročnou praxou, sa im javí uloženie výchovného opatrenia za nevyhnuté, a to po skúsenostiach pri komunikácii s rodičmi dieťaťa ako aj s ohľadom na doposiaľ vykonané dokazovanie a závery znaleckého posudku. Vzhľadom na súhlasné stanovisko občianskeho združenia Y. procesný opatrovník navrhol, aby sa toto výchovné opatrenie formou odborného poradenstva realizovalo v tomto zariadení v rozsahu stretnutí podľa rozhodnutia súdu a v intervaloch podľa uváženia odborného tímu občianskeho združenia. Je v najlepšom záujme dieťaťa, aby rodičia zlepšili svoju vzájomnú komunikáciu, v rámci stretnutí v občianskom združení sa môžu vzájomne informovať o zdravotnom stave dieťaťa, hoci apeluje týmto na otca, že otec nebol pozbavený výkonu rodičovských práv a povinností, ani v nich obmedzený a podľa jeho vyjadrení, otec sa aktívne informuje o zdravotnom stave dieťaťa u ošetrujúcej detskej lekárky ako aj v školskom zariadení. Návrh na informačnú povinnosť považoval procesný opatrovník za nedôvodný. Ak súd uloží výchovné opatrenie v občianskom združení, tu by si mali rodičia odovzdávať informácie o dcére, samostatne o tomto rozhodnutí je nadbytočné.

7. Podľa § 395 ods. 1 a 2 zákona č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej len „CMP“), ak § 396 neustanovuje inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. (1) Právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. (2)

8. Súd vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi obsiahnutými v spise, výsluchom matky a otca, pričom zistil nasledovný skutkový stav:

9. V priebehu konania súd uznesením č.k. 11P/20/2015-325 zo dňa 01.08.2016 nariadil neodkladné opatrenie, ktorým uložil matke a otcovi maloletej povinnosť podrobiť sa psychologickému poradenstvu na Referáte poradensko-psychologických služieb Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Trnava do právoplatného rozhodnutia vo veci samej, a to v intervaloch podľa určenia psychológa, s cieľom zlepšiť vzájomnú komunikáciu medzi rodičmi a usmerniť rodičov ohľadom ich spoločnej zodpovednosti za výchovu a vývin maloletej; uznesenie nadobudlo vykonateľnosť dňom 09.08.2016 a právoplatnosť dňom 25.08.2016.

10. Zo správy psychológa RPPS ÚPSVaR Y. - S.. I. zo dňa 11.11.2016 (pôvodne č.l. 390, teraz č.l. 70) vyplýva, že s rodičmi bolo realizovaných celkom šesť stretnutí, z ktorých prvé stretnutia boli individuálne, ďalšie štyri dyadické, jedno z dohodnutých dyadických stretnutí sa nezrealizovalo z dôvodu služobnej cesty otca, posledné stretnutie bolo psychologičkou ukončené predčasne z toho dôvodu, že otec ani po opakovaných žiadostiach psychologičky neprestal kričať, pričom podobné situácie nastali aj na niektorých predošliých stretnutiach. Matka spočiatku odmietala plán výchovného opatrenia, neskôr plán potvrdila podpisom a stretnutia sa realizovali v termínoch stanovených v danom pláne. Napriek stanovenému cieľu už na prvých stretnutiach rodičia verbalizovali nezáujem o zlepšovanie komunikácie s tým druhým. Matka sa vyjadřila, že nie je potrebné zlepšovať komunikáciu, neskôr hovorila o určitých aspektoch komunikácie, ktoré by podľa nej bolo dobré zlepšiť, zmeny však očakávala najmä u otca a vyslovila nedôveru v to, že by sa situácia mohla zmeniť k lepšiemu. Otec opakovane uviedol, že s matkou nepotrebuje viac komunikovať, pokiaľ by odovzdával dcéru do školy a nie matke, nemusel by s ňou komunikovať a problém by sa tým podľa neho vyriešil. Obaja rodičia vidia príčinu ťažkosti v tom druhom, najmä v nevyrovnaní sa s rozvodom. Psychologička uviedla, že ak by tomu tak bolo, indikovaná by z ich pohľadu bola skôr individuálna psychoterapia (u licencovaného psychoterapeuta). Z pozorovania interakcií rodičov vnímajú, že medzi nimi panuje vzájomná silná nevráživosť, čo sa prejavovalo v spôsobe, akým k sebe a o tom druhom hovoria, v tom, že sa vzájomne nepozdravili, zvyčajne neudržiavali žiadny očný kontakt a mali tendenciu sa vzájomne osočovať a urážať. Aj z týchto dôvodov z ich pohľadu nie je párová spolupráca indikovaná. Vzhľadom k tomu, že rodičia verbalizovali nezáujem o zlepšovanie ich vzájomnej komunikácie a ich predstavy o zmysle a cieľoch spolupráce sa rozchádzali, nepodarilo sa im nájsť spoločný cieľ a smerovanie spolupráce. Na základe vyššie uvedeného a tiež správania otca (počas spolupráce prichádzal na stretnutia neskoro, niekoľkokrát počas stretnutí telefonoval, opakovane usmerňoval psychologičku v tom, čo má robiť, čo presne si zapísať a na čo sa pýtať, opakovane vyjadřoval nespokojnosť s jej spôsobom vedenia stretnutí, veľmi často jej skákal do reči, niekoľkokrát počas sedení kričal a nereagoval na žiadosť psychologičky o stíšenie hlasu) usudzujú, že sa nepodarilo nadviazať primeraný kontakt medzi psychológom a klientom, založený

na vzájomnom rešpekte a základnej dôvere, ktorý je jednou zo základných podmienok pre úspešnosť spolupráce. V prípade, že by odborné poradenstvo v rámci výchovného opatrenia malo pokračovať, nie je z vyššie uvedeného dôvodu možné, aby bolo realizované v spolupráci so psychologičkou RPPS. Odporúčali by, aby bolo realizované v spolupráci s klinickým psychológom s dlhoročnou praxou, kde by zo strany klientov mohol byť väčší predpoklad jeho rešpektovania ako odborníka.

11. Zo znaleckého posudku vypracovaného znalcom z odboru psychológia K.. M. G. pod č. 134/2015 (pôvodne č.l. 215, teraz č.l. 6), z jeho odseku 2.1, str. 8 vyplýva, že „vzťah medzi bývalými manželmi nie je žiadny, nekomunikujú spolu vôbec ani pri preberaní dcéry. Menovaná s bývalým manželom nekomunikuje vôbec.“ Z odseku 5.1, str. 10 znaleckého posudku vyplýva, že matka u znalca uviedla „my dvaja nekomunikujeme moc dobre“. Z odseku 5.3, str. 19 znaleckého posudku vyplýva, že maloletá u znalca uviedla, že „teraz na seba kričia. Najprv kričí mamina, ocino na maminu nekričí.“ Z bodu 1. záverov znaleckého posudku vyplýva, že „maloletá vníma disharmonickú komunikáciu rodičov maloletej ťaživo, je vulnerabilná (pozn. súdu: zraniteľná) voči konfliktom medzi rodičmi, ktoré by rodičia mali riešiť mimo dosah maloletej. Maloletá následne vplyvom patoplastickej klímy medzi rodičmi vykazuje známky zvýšenej tenzie, maloletá nie je schopná adaptívne spracovať rodinný rozvrat v zmysle rozpadu rodinnej štruktúry, čo sa môže premietiť do psychosomatických ťažkostí v zmysle enurézy, či iných somatických ťažkostí. .... maloletá aktuálne je výrazne vulnerabilná voči patoplastickej komunikácii rodičov. Samotní rodičia by si mali uvedomiť, že ich vzájomné konanie spôsobuje maloletej distress. Uvedené však nie je dôvodom na zníženie styku jedného či druhého rodiča s maloletou. Tento aktuálny stav spôsobujú obaja rodičia.“ Z bodu 4. záverov znaleckého posudku vyplýva, že komunikácia matky s otcom maloletej je poruchová, resp. menovaná sa vyhýba tejto komunikácii. ... Otec maloletej síce tvrdí, že pred maloletou sa o matke zle nevyjadruje, resp. že nechce zaťažovať maloletú problémami, ktoré má s jej matkou, čo aj na vyšetrení opakovane zdôrazňuje, ale asi pozabudol na to, že aj opakované volanie polície pri preberaní maloletej nie je pre tak malé dieťa samozrejmé a že takýmto počínaním len graduje distress v živote maloletej, s ktorým sa maloletá sama nedokáže ešte vyrovnáť.“ Z bodu 8. záverov znaleckého posudku vyplýva, že znalec ako najpálčivejší problém považuje ne-komunikáciu rodičov, ktorá sa negatívne odráža v psychosomatických ťažkostiach maloletej, a ktorá negatívne psychicky formuje maloletú vo vývine. Z bodu 12. záverov znaleckého posudku vyplýva, že rodičia spolu komunikujú a konajú voči sebe takým spôsobom, že to nevhodne vplyva na psychiku maloletej, ktorej to vytvára distress (matka podľa maloletej kričí na otca pred ňou; otec volá políciu, keď matka mu nechce odovzdať na styk maloletú a to aj vtedy, keď je maloletú chorá).

12. Z lekárskej správy psychologičky K.. F. Z. zo dňa 01.07.2016 (pôvodne č.l. 386, teraz č.l. 68) vyplýva, že v súvislosti s obezitou maloletej je potrebné uplatňovanie spoločného postupu v stravovaní zo strany obidvoch rodičov. Z lekárskej správy pediatra K. Z. N., U.. zo dňa 11.08.2016 (pôvodne č.l. 382, teraz č.l. 67) vyplýva, že maloletej bola diagnostikovaná obezita zapríčinená nadmerným energetickým príjmom s odporúčaním: strava - 5x denne, v 1. polovici dňa ovocie, prílohy, po obede minim. príloh, veľa zeleniny, bielkovina, pohybový režim - denne 1 hodina aktívneho pohybu, doporučuje konzultáciu tiež s otcom pacientky. Z lekárskej správy pediatra K.. Z. N., U.. zo dňa 03.11.2016 (pôvodne č.l. 387, teraz č.l. 69) vyplýva, že podľa grafu BMI je zrejme, že sa jedná o situáciu potrebujúcu sledovanie a riešenie stavu pomocou racionálnej stravy podávanej 5x denne a pohybu dieťaťa min. 1 hodiny denne, pričom je nutné, aby aj druhý rodič dodržiaval stravovací i pohybový režim dieťaťa.

13. Otec pri výsluchu účastníka na pojednávaní dňa 24.09.2015 uviedol, že matka nezdvíha telefón, neodpisuje mu na maily, nemá čas sa s ním rozprávať o dieťati, neslušne sa vyjadruje na jeho adresu, má evidentný problém s jeho osobou. Ďalej na pojednávaní dňa 16.01.2018 uviedol, že matka má povinnosť pravidelne informovať K. N. o režime a životospráve dieťaťa, pričom žiada, aby túto správu zasielala jemu aj procesnej opatrovníčke. Matka nekomunikuje s ním o veľmi podstatných skutočnostiach a on sa potom musí takýchto veciach domáhať súdom. Uvedenú správu si nevyžiadal od S.. N., pretože si ju nebude pýtať od doktora. Bol u doktora N. raz a to v novembri 2017, kedy doktor pochválil maloletú, že schudla. Doktor s ním komunikoval. Nemá prečo chodiť k doktorovi, doktor lieči jeho dcéru. Ak ho pán profesor pozve, tak príde.

14. Matka pri výsluchu účastníka na pojednávaní dňa 13.09.2016 uviedla, že s maloletou v máji 2016 navštívila obezitológa S.. N.. Tri roky žiada otca, aby s ňou nechodil po fastfoodoch, nakoľko otec mal v minulosti 170 kg a jedol len toto jedlo. Návštevu obezitológa navrhla maloletej pediatrička S.. S., ktorá ich upozorňuje, aby sa maloletá zdravo stravovala. Otcovi dala číslo na S.. N., tomuto otec zavolať, ale ho

nenavštívil. Boli ešte aj u psychologičky S. Z., táto povedala, že maloletá je prejedaná. Na pojednávaní dňa 16.01.2018 ďalej matka uviedla, že otec nebol tri roky u S. N., naposledy bol u neho pred súdom, pretože p. doktorovi hovoril, že potrebuje súrne papier, aby tam doktor napísal, že nedodržiava a nerobí. Pred sebou mala jedálniček, ktorý si mal zobrať aj on. Naposledy išiel s ňou k tomuto lekárovi, robil tam scény, ponižoval ju tam, bolo to v novembri 2017. Pre maloletú sú zaťažujúce aktivity, ktoré jej dáva otec. Maloletá má dosť aktivít a vo štvrtok do slova padá dolu nosom. Maloletá sa bojí každú stredu a piatok, stále sa jej pýta, kto pre ňu príde, hovorí, že sa bojí. Matka podala trestné oznámenie, pretože si berie maloletú kedy chce, matke nič nepovie. Matka sa o maloletú bojí, jej otec nepovie vôbec nič. Otec strašne chce výchovné opatrenie, chce sa s matkou stretávať na výchovnom opatrení, s otcom sa nedá. Psychicky aj fyzicky jej týra dieťa. Matka ďalej uviedla, že nesúhlasí s poradenstvom v Piešťanoch, nakoľko na toto nemá finančné prostriedky. S otcom ako tak komunikovali cez SMS a telefonáty, teraz už vôbec nie. S otcom sa vôbec osobne nestretávajú. U psychologičky I. dala otcovi návrh, či by bol pre neho problém, ak by sa stretli a pozdravili aspoň pred tou malou, na toto otec odpovedal, že on sa s ňou zdravíť nebude, že už nie je jeho žena. Nechce s ňou komunikovať.

15. Podľa Čl. 5 písm. c), d) zákona č. 36/2005 Z.z. Zákon o rodine (ďalej len „ZR“), záujem maloletého dieťaťa je prvoradým hľadiskom pri rozhodovaní vo všetkých veciach, ktoré sa ho týkajú. Pri určovaní a posudzovaní záujmu maloletého dieťaťa sa zohľadňuje najmä c) ochrana dôstojnosti, ako aj duševného, telesného a citového vývinu dieťaťa, d) okolnosti, ktoré súvisia so zdravotným stavom dieťaťa alebo so zdravotným postihnutím dieťaťa.

16. Podľa § 24 ods. 5 ZR, súd pri rozhodovaní o zverení maloletého dieťaťa do osobnej starostlivosti jedného z rodičov dbá na právo toho rodiča, ktorému nebude maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti, na pravidelné informovanie sa o maloletom dieťati. Rodič, ktorému nebolo maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti, môže sa práva na pravidelné informovanie sa o maloletom dieťati domáhať na súde.

17. Podľa § 28 ods. 1 písm. a) a ods. 2 ZR, súčasťou rodičovských práv a povinností sú najmä sústavná a dôsledná starostlivosť o výchovu, zdravie, výživu a všestranný vývin maloletého dieťaťa. (1) Rodičovské práva a povinnosti majú obaja rodičia. Pri ich výkone sú povinní chrániť záujmy maloletého dieťaťa. (2)

18. Podľa § 37 ods. 2 písm. d) ZR, ak je to potrebné v záujme maloletého dieťaťa, súd môže rozhodnúť o uložení týchto výchovných opatrení: uloží maloletému dieťatu a jeho rodičom povinnosť podrobiť sa sociálnemu poradenstvu alebo inému odbornému poradenstvu.

19. Podľa § 40 CMP, súd môže prekročiť návrhy účastníkov a prisúdiť viac, než čoho sa domáhajú, aj vtedy, ak sa konanie mohlo začať aj bez návrhu.

20. Podľa § 2 ods. 1 zákona CMP, na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

21. Podľa § 217 ods. 1 veta prvá zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia.

22. Podľa § 121 CMP, rozsudky o úprave výkonu rodičovských práv a povinností a výžive maloletých a o priznaní, obmedzení alebo o pozbavení rodičovských práv a povinností alebo o pozastavení ich výkonu možno zmeniť alebo zrušiť aj bez návrhu, ak sa zmenia pomery.

23. Výchovné opatrenia upravené v ustanovení § 37 ZR sú zoradené od miernejších zásahov k vážnejším zásahom. Veľmi účinným ukázalo najmä využitie uloženia povinnosti odborného poradenstva v špecializovaných zariadeniach. Zákon o rodine hovorí všeobecne o odbornom poradenstve, pričom sa využíva prevažne psychologické poradenstvo. Súd po uložení výchovného opatrenia sleduje jeho vykonávanie v súčinnosti s orgánom sociálno-právnej ochrany detí a podľa záverov poradenstva rozhodne o aplikácii ďalších opatrení, pričom môže využiť napr. predĺženie poradenstva resp. jeho rozšírenie o nové ciele. Hmotno-právnou podmienkou uloženia výchovného opatrenia je, že to vyžaduje záujem dieťaťa. Ak súd zistí, že výchovné opatrenie splnilo sledovaný účel svoje rozhodnutie zruší. Ak zistí, že sledovaný účel nebol dosiahnutý, môže nariadiť iné opatrenie.

24. Zo znaleckého posudku, ako aj z priebehu celého konania je zrejmé, že medzi rodičmi maloletej panujú až nenávisťné vzťahy, ktoré bránia ich konštruktívnej komunikácii, pričom rodičia spolu riadne nekomunikujú ani v záujme spoločného dieťaťa. Rodičia sa navzájom obviňujú z nedostatočnej starostlivosti o maloletú v súvislosti s jej obezitou, matka otca pokiaľ ide o nedodržiavanie dietetických obmedzení u maloletej, otec matku v nezabezpečení dostatku pohybu u maloletej. Matka na otca maloletej kričí pred maloletou, otec privoláva k asistencii políciu, navzájom spochybňujú svoje rodičovské kompetencie, ktoré konanie oboch vzťahy medzi nimi ešte vyhrocuje, ale najmä nepriaznivo pôsobí na vývin maloletej dcéry. Rodičia maloletej v súčasnosti nie sú spôsobilí sami túto situáciu riešiť a ich nezhody sú proti záujmom maloletej, ktorá vníma disharmonickú komunikáciu rodičov ťaživo a je zraniteľná voči konfliktom medzi rodičmi, čo môže spôsobovať psychosomatické ťažkosti u maloletej. Napäté vzťahy medzi rodičmi a narušená a nezlepšujúca sa komunikácia medzi nimi bezpochyby negatívne pôsobia na maloletú, o ktorej aj matka uviedla, že ju bolieva bruško pred stykom, čo korešponduje so záverom znalca, že patoplastická komunikácia rodičov spôsobuje maloletej distress (úzkosť). Matka poukazovala na to, že znalecký posudok nie je aktuálny, súd však uvádza, že hoci znalecký posudok bol vypracovaný cca pred 1,5 rokom, má za to, že závery posudku o neakceptovateľnej komunikácii medzi rodičmi sú použiteľné aj v súčasnosti, nakoľko nebolo preukázané, že by v komunikácii rodičov a ich vzájomnom postoji prišlo k nejakému zlepšeniu, skôr naopak.

25. Na základe uvedeného mal súd preukázané, že v prejednávanej veci sú dané dôvody pre uloženie výchovného opatrenia z dôvodu hlboko narušených vzťahov medzi rodičmi a tiež dlhodobu narušenú komunikáciu medzi rodičmi. Vzťah medzi rodičmi je disharmonický, a hoci nemožno dúfať, že by sa ich vzťah vrátil do roviny priateľstva, je potrebné, aby rodičia dokázali spolu komunikovať a kooperovať aspoň v základných otázkach života maloletej (zdravotný stav, vzdelávanie, krúžky, ...) a aby sa navzájom ako rodičia rešpektovali. Vzhľadom k tomu je potrebné, aby sa rodičia maloletej podrobili výchovnému opatreniu, s cieľom odstrániť vzájomné nepriateľské postoje a aby sa za pomoci tretej osoby pokúsili vyriešiť situáciu v prospech maloletej. S poukazom na závery znaleckého posudku, ako aj s poukazom na nezlepšenú situáciu v komunikácii medzi rodičmi od znaleckého dokazovania, je nevyhnutné riešiť túto nevhodnú komunikáciu, nakoľko je príčinou psychosomatických problémov maloletej, čím negatívne vplýva na zdravý fyzický a psychický vývin maloletej. Súd má za to, že na tento stav nie je možné rezignovať.

26. Nakoľko je to potrebné v záujme maloletého dieťaťa, pričom najlepší záujem maloletej (nie záujem matky alebo otca) je v konaní určujúci, súd v zmysle § 37 ods. 2 písm. d) ZR vo výroku I. rozsudku uložil výchovné opatrenie, ktorým uložil rodičom povinnosť podrobiť sa sociálnemu a psychologickému poradenstvu, ktorého cieľom bude zlepšiť vzájomnú komunikáciu medzi rodičmi ohľadom výchovy a starostlivosti o maloleté dieťa, zlepšiť vzájomné rešpektovanie sa v roli rodiča maloletej a usmerniť rodičov ohľadom ich spoločnej zodpovednosti za výchovu a vývin maloletej. Nakoľko schopnosť konštruktívnej komunikácie je vecou oboch rodičov a táto schopnosť je narušená u oboch (podľa znalca u matky ide najmä o vyhýbanie sa komunikácii s otcom, kričanie na neho pred maloletou; u otca ide o privolávanie polície pri odovzdávaní maloletej), súd uložil toto výchovné opatrenie obojom rodičom. Za pomoci špecializovaného zariadenia za pomoci odborníkov by mali rodičia pracovať na zlepšení ich schopnosti navzájom komunikovať o výchove maloletej, navzájom sa akceptovať v rolách rodiča a pochopiť, že za výchovu a vývin maloletej zodpovedajú spoločne. Celkovým výsledkom výchovného opatrenia by malo byť zabezpečiť čo najvhodnejšie bezkonfliktné prostredie v prospech maloletého dieťaťa. Zlepšenie komunikácie medzi rodičmi by potom malo mať vplyv aj na riešenie problému s obezitou maloletej, pretože práve konštruktívna komunikácia im pomôže zabezpečiť jednotný prístup pri riešení tohto zdravotného problému, za ktorého riešenie sú zodpovední obaja.

27. Výchovné opatrenie vo forme poradenstva bude rodičom poskytované akreditovaným subjektom Y., z ktorého vyjadrenia zo dňa 29.11.2017 (č.l. 163) vyplýva, že ako akreditovaný subjekt sociálno-právnej ochrany detí a mládeže MPSVaR SR sú oprávnení pôsobiť aj v okrese Y., súhlasia s realizáciou výchovného opatrenia ich zariadením, toto je bezplatné, pričom po rozhodnutí súdu budú dohodnuté ďalšie kroky výchovného opatrenia. Ak aj občianske združenie sa vyjadrilo, že je ťažké sa jednoznačne vyjadriť, či by realizácia výchovného opatrenia v ich občianskom združení mala iný výsledok ako tie opatrenia, ktoré už boli uložené v minulosti, z uvedeného nie je možné vyvodiť jednoznačný predpoklad neúspechu ukladaného výchovného opatrenia. Predovšetkým, o istote dosiahnutia úspechu výchovného opatrenia nemožno hovoriť nikdy, to však nemôže byť prekážkou toho, aby bolo uložené. Navyiac, dočasné výchovné opatrenie uložené neodkladným opatrením do právoplatného skončenia konania

vo veci samej stroskotalo na neexistencii potrebných podmienok pre jeho realizáciu, keďže nedošlo k nadviazaniu potrebného vzťahu rešpektu a dôvery medzi psychológom RPPS ÚPSVaR Y. a rodičmi, resp. otcom. Výchovné opatrenie vo veci samej však bude realizovať iný subjekt, a to občianske združenie, ktoré o spoluprácu požiadal otec, je tu teda predpoklad toho, že uvedený problém nedostatku dôvery sa nezopakuje. Súd pritom poukazuje na vyjadrenie otca zo dňa 10.01.2018 (rub č.I. 186), z ktorého vyplýva dôvera otca v uvedené občianske združenie. Ak matka a priori nesúhlasí s výchovným opatrením, t.j. realizovaným ktorýmkoľvek subjektom, pričom otec našiel subjekt, ku ktorému má dôveru, a zároveň matka nedôveru voči uvedenému subjektu nevyslovila, je možné uzavrieť, že v zmysle pokynu odvolacieho súdu bolo nájdené iné špecializované zariadenie (ako RPPS ÚPSVaR Y.), kde je predpoklad jeho rešpektovania zo strany rodičov a teda aj väčší predpoklad dosiahnuť účel výchovného opatrenia. S poukazom na uvedené súd rozhodol, že výchovné opatrenie bude realizované uvedeným akreditovaným subjektom.

28. Súd poukazuje na odsek 27. rozhodnutia odvolacieho súdu o potrebe zabezpečiť iné špecializované zariadenie za účelom realizácie výchovného opatrenia. Aj s poukazom na uvedené, z rozhodnutia odvolacieho súdu nevyplýva jednoznačný záver o neúčelnosti výchovného opatrenia a o tom, že by súd mal od uloženia výchovného opatrenia upustiť. Ak by taký názor odvolacieho súdu bol, rozhodnutie tunajšieho súdu by v napadnutej časti uloženia výchovného opatrenia zrušil bez jeho vrátenia súdu na ďalšie konanie.

29. Pokiaľ ide o námietku matky ohľadom nákladov na cestu, súd uvádza, že matka je zamestnaná, s čistým príjmom minimálne vo výške 450,- eur mesačne (viď prvý rozsudok), a preto je schopná finančne zvládnuť cestovné náklady na trase Y. spojené s realizáciou výchovného opatrenia a uvedené náklady neohrozia krytie základných životných potrieb matky a maloletej. Pokiaľ ide o námietku matky ohľadom jej pracovných povinností, v prípade, že výchovné opatrenie splní svoj účel, je možné ho aj zrušiť, a preto bude závisieť od prístupu oboch rodičov, ako dlho bude toto výchovné opatrenie trvať a ako často, v akom rozsahu sa budú rodičia povinní sa podrobovať odbornému poradenstvu. Súd odkazuje napr. na rozsudok Krajského súdu v Trnave č.k. 11CoP/26/2015-168 zo dňa 20.05.2015 vydaný v obdobnej veci.

30. Súd určil počet konzultácií, ktoré budú rodičia povinní absolvovať, a síce 20 konzultácií počnúc od právoplatnosti rozsudku, ktorý rozsah súd považoval za primeraný konfliktnému vzťahu medzi rodičmi. Súd nelimitoval trvanie poradenstva údajom v mesiacoch, keďže pre výsledky je dôležitý skutočný počet jednotlivých sedení, a preto ho určil počtom konzultácií. Súd poradenstvo definoval ako sociálne a psychologické (keď nebol viazaný návrhom otca, keďže ide o konanie, ktoré mohlo začať aj bez návrhu), pričom bude na občianskom združení, ktorú formu zvolí, a to podľa potreby a vývoja. Rovnako intervaly, termíny a miesto realizácie výchovného opatrenia určí jeho poskytovateľ, t.j. občianske združenie. Cieľom odborného poradenstva by malo byť dospieť k čo najlepšej forme vzájomnej konštruktívnej komunikácie medzi rodičmi za účelom zabezpečenia čo najlepšej starostlivosti o maloleté dieťa, jeho zdravého fyzického a psychického vývinu. Cieľom bude tiež zlepšiť vzájomné rešpektovanie sa v roli rodiča maloletej a usmerniť rodičov ohľadom ich spoločnej zodpovednosti za výchovu a vývin maloletej.

31. Návrh otca na uloženie informačnej povinnosti matke súd vo výroku II. zamietol, keď ho považoval za nedôvodný. Otec žiadal, aby ho matka informovala o pohybových aktivitách maloletej, čo ani nie je možné považovať za informačnú povinnosť, ktorú predpokladá Zákon o rodine. Zmyslom ustanovenia § 24 ods. 5 ZR je, aby rodič, ktorý nemá maloleté dieťa zvedené do osobnej starostlivosti, mal základné informácie o jeho výsledkoch v škole, o mimoškolských aktivitách, o zdravotnom stave. Otec netvrdil, že by tieto informácie nedostával, pričom aj z jeho písomných podaní je zrejmé, že je informovaný. Otec žiadal uložiť informačnú povinnosť matke ohľadom pohybových aktivít maloletej počas starostlivosti matky, avšak nie v zmysle, aby o maloletej vedel viac, ale v zmysle kontroly matky, čo nie je účelom ustanovenia § 24 ods. 5 ZR. Ak doktor, ktorého matka s maloletou navštevuje, uložil matke, aby mu predkladala rozpis fyzických aktivít maloletej, je to on, kto posudzuje, či matka dodržiava stanovený režim. Otcovi nakoniec nič nebráni, aby sa u doktora informoval o priebehu liečby maloletej vrátane všetkých podrobností. Návrh otca na uloženie požadovanej informačnej povinnosti matke súd považoval za neopodstatnený, neadekvátny a vyhovenie mu by nenapĺňalo zmysel ustanovenia § 24 ods. 5 ZR. Dovedené ad absurdum by potom matka mohla na druhej strane požadovať, aby jej otec oznamoval, ako sa maloletá počas doby u neho stravovala a bude stravovať, keďže nielen fyzická aktivita, ale aj zloženie stravy, je pri liečbe obezity dôležité.

32. Súd nevykonával ďalšie dokazovanie (výsluchom matkinej matky; výsluchom procesnej opatrovníčky), nakoľko by nemohlo viesť k inému rozhodnutiu súdu.

33. K forme rozhodnutia vo veci samej rozsudkom súd uvádza, že hoci o výchovnom opatrení sa rozhoduje uznesením (§ 111 písm. l) v spojení s § 120 ods. 1 CMP), informačná povinnosť patrí medzi rozhodovanie o úprave výkonu rodičovských práv a povinností, o čom súd rozhoduje rozsudkom (§ 111 písm. b) v spojení s § 120 ods. 1 CMP), a preto bolo potrebné zvoliť formu rozsudku.

34. Podľa § 58 CMP, o nároku na náhradu a o výške trov konania rozhoduje súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

35. Podľa § 52 CMP, žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

36. O náhrade trov konania účastníkov rozhodol súd v zmysle § 52 CMP, keď vo výroku III. rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, nakoľko v mimosporových konaniach je v zásade vylúčený nárok na náhradu trov konania, pričom súd nezistil naplnenie žiadnej z výnimiek upravených v ustanovení § 53 a nasl. CMP, keď zároveň nezistil, že by tu boli také okolnosti prípadu, aby bolo možné priznať náhradu trov konania niektorému z účastníkov s poukazom na zásadu spravodlivosti.

#### **Poučenie:**

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Trnava (§ 355 ods. 1 CSP, § 59 ods. 1 CMP), avšak odvolanie podané zo strany otca by nebolo právne účinné, nakoľko otec sa práva podať odvolanie výslovne vzdal do zápisnice na súde po vyhlásení rozhodnutia.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania, a síce ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis, spisová značka konania (§ 127 ods. 1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní to, čo mu ukladá vykonateľné súdne rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na súdny výkon rozhodnutia (§ 370 a nasl. CMP).